

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1028

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 octombrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 269 din 22 aprilie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61 ¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.....	2–10	192. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru aprobarea Instrucțiunilor privind conținutul documentațiilor pentru avizarea metodelor de exploatare cadru în mine și cariere/balastiere	12–14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
1.139. — Hotărâre pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României, pentru anul 2020, necesare funcționării Secretariatului Organismului de Coordonare al Acordului multilateral al autorităților competente privind schimbul de rapoarte pentru fiecare țară în parte	10	1.518. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea și completarea Normelor privind autorizarea pentru simplificarea determinării sumelor care fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.890/2016.....	15
1.149. — Hotărâre privind plata unei contribuții financiare voluntare a României la bugetul Comunității Democratice (CoD)	11		
1.150. — Hotărâre privind plata contribuției financiare restante pentru anul 2018 și plata parțială a primei tranșe a facturii pentru anul 2019 a României la programele opționale ale Agenției Spațiale Europene (ESA).....	11	111. — Ordin pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 123/2017 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare al acesteia.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 269

din 22 aprilie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, excepție ridicată de IAC MANAGEMENT — S.R.L., cu sediul în București, în Dosarul nr. 21.590/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.195D/2018.

2. La apelul nominal răspunde pentru autoarea excepției de neconstituționalitate doamna avocat Corina Popescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.342D/2018, nr. 2.271D/2018, nr. 674D/2019, nr. 680D/2019, nr. 2.892D/2019, nr. 3.444D/2019, nr. 99D/2020, nr. 567D/2020 și nr. 705D/2020, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate, ridicată de Societatea EUSKADI — S.R.L. în Dosarul nr. 454/39/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, de TODY LABORATORIES INT — S.R.L., cu sediul în București, în Dosarul nr. 7.407/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de IAC MANAGEMENT — S.R.L., cu sediul în București, în Dosarul nr. 45.147/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea de Servicii Hidroenergetice Hidroserv — S.A., cu sediul social în București, în Dosarul nr. 7.351/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea Almatar Trans — S.R.L. în Dosarul nr. 1.301/112/2019 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 5.075/325/2018 al Tribunalului Timiș — Secția contencios administrativ și fiscal, precum și de Internațional Rail Transport și Construcții Căi Ferate — S.R.L., cu sediul social în București, în Dosarul nr. 21.145/3/2019 al Tribunalului Constanța — Secția de

contencios administrativ și fiscal și în dosarele nr. 24.430/3/2019 și nr. 26.824/3/2019 ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal efectuat în Dosarul nr. 674D/2019 răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Corina Popescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, în Dosarul nr. 680D/2019 răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, domnul Liviu Micu, consilier juridic cu împuternicire depusă la dosar, iar în dosarele nr. 99D/2020, nr. 567D/2020 și nr. 705D/2020 răspunde, de asemenea, pentru autoarea excepției, domnul Decebal Oroviceanu, consilier juridic cu împuternicire depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că în Dosarul nr. 674D/2019 partea Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus un înscris intitulat „*punct de vedere*” prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.195D/2018, nr. 1.342D/2018, nr. 2.271D/2018, nr. 674D/2019, nr. 680D/2019, nr. 2.892D/2019, nr. 3.444D/2019, nr. 99D/2020, nr. 567D/2020 și nr. 705D/2020, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor. Reprezentanții autoarelor excepției și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, dispune conexarea dosarelor nr. 1.342D/2018, nr. 2.271D/2018, nr. 674D/2019, nr. 680D/2019, nr. 2.892D/2019, nr. 3.444D/2019, nr. 99D/2020, nr. 567D/2020 și nr. 705D/2020 la Dosarul nr. 1.195D/2018, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul doamnei avocat Corina Popescu, reprezentant convențional al autoarei excepției din dosarele Curții Constituționale nr. 1.195D/2018 și nr. 674D/2019. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, aceasta susține că își menține argumentele prezentate în cuprinsul notelor scrise prin care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, iar din perspectiva încălcării art. 21 din Constituție, subliniază, în esență, că textul de lege criticat instituie o limitare a dreptului de a formula contestație. Arată că, deși dreptul de acces la justiție nu este absolut, putând fi supus unor restricții, acestea trebuie însă să urmărească un scop legitim și să fie proporționale cu scopul urmărit. În acest context, face referire la jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a reținut că în reglementarea căilor de atac trebuie avute în vedere și respectarea celorlalte principii și texte constituționale. Sub acest aspect invocă, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 39 din 29 ianuarie 2004, Decizia nr. 40 din 13 ianuarie 2009 și Decizia nr. 948 din 6 iulie 2010, prin care instanța de contencios

constituțional a constatat îngrădirea nepermisă a accesului la justiție prin convertirea neplății cauțiunii într-un fine de neprimire a contestației. S-a reținut, de asemenea, că obligativitatea plății cauțiunii s-a dovedit a fi un impediment de multe ori insurmontabil. Astfel, deși rațiunile în considerarea cărora legiuitorul a instituit exigența plății unei cauțiuni, constând în preocuparea de a restrânge posibilitatea exercitării cu rea-credință a contestației la executare, în scop exclusiv dilatoriu, nu pot fi minimalizate și, cu atât mai puțin, negate, convertirea neplății cauțiunii într-un fine de neprimire îngrădește în mod nepermis accesul liber la justiție.

8. Invocă, totodată, jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene prin care s-a reținut că este compatibilă cu dreptul Uniunii stabilirea unei cauțiuni, însă această compatibilitate rezultă în special din faptul că garanția trebuie restituită reclamantului indiferent de soluția pronunțată. Or, în legislația internă și în reglementarea criticată în speță, această soluție nu există, întrucât formularea și soluționarea contestației pe fond sunt condiționate de depunerea acestei cauțiuni, nedepunerea sa constituindu-se într-un fine de neprimire cu consecința restrângerii accesului la justiție. Cu privire la scopul urmărit și la mijloacele folosite, mai exact dacă acestea sunt sau nu proporționale cu acest scop, reprezentanta autoarei excepției subliniază că, într-adevăr, prevenirea exercitării cu rea-credință a drepturilor procesuale este un scop legitim, la fel și descurajarea cererilor nefundamentate, problema fiind însă aceea dacă acest fine de neprimire este proporțional cu scopul urmărit. În acest context susține că exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale trebuie să fie sancționată doar cu privire la cei care exercită aceste drepturi procesuale, și nu cu privire la toți participanții la procedurile de achiziție. Prin urmare, apreciază ca fiind neproporțională impunerea acestei cauțiuni, în condițiile în care scopul urmărit vizează doar o parte dintre acești contestatori. În ceea ce privește descurajarea cererilor nefundamentate, arată că o cerere este nefundamentată atunci când este soluționată pe fond și respinsă, or, în speță, nu se ajunge la această situație, întrucât depunerea cauțiunii reprezintă o condiție de admisibilitate și de soluționare pe fond. În aceste condiții, consideră că depunerea cauțiunii este neproporțională cu scopul urmărit și, mai ales, constituirea depunerii acesteia într-un fine de neprimire a contestației. Pentru toate aceste considerente, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

9. În Dosarul nr. 680D/2019, consilierul juridic, domnul Liviu Micu, solicită instanței de contencios constituțional să admită excepția de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 6 decembrie 2016, pronunțată în Cauza S.C. *Eco Invest* — S.R.L. și *Ilie Bolmădar împotriva României*, prin care instanța europeană a stabilit că în anumite cazuri particulare trebuie să existe și excepții, în sensul aplicării de scutiri de taxe sau de diminuare a acestora, context în care face trimitere la cazul Societății de Servicii Hidroenergetice Hidroserv — S.A. București, care se află în stare de insolvență, stare ce se caracterizează printr-o insuficiență a fondurilor bănești. Concluzionând, consideră că legiuitorul ar trebui să completeze prevederile de lege criticate astfel încât, în anumite cazuri extreme, să se poată face anumite excepții de diminuare sau eliminare a cauțiunii.

10. În dosarele nr. 99D/2020, nr. 567D/2020 și nr. 705D/2020, reprezentantul Societății Internațional Rail Transport și Construcții Căi Ferate — S.R.L., cu sediul în București, consilierul juridic, domnul Decebal Oroviceanu, în completarea celor prezentate de antevorbitorii săi, susține că prin instituirea acestei cauțiuni, prevăzută de reglementarea criticată din Legea

nr. 101/2016, care în anumite situații nu este deloc de neglijat, este încălcat principiul egalității de tratament între operatorul economic și autoritatea contractantă, în condițiile în care aceasta din urmă, potrivit art. 61¹ alin. (9) din Legea nr. 101/2016, este scutită de plata cauțiunii. Apreciază că sunt încălcate și dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție, care prevăd că jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, întrucât prevederile de lege criticate stabilesc în sarcina contestatorului obligativitatea achitării unei cauțiuni fără a fi cazul suspendării procedurii și fără a menționa vreo situație în care această cauțiune ar putea fi restituită, fiind astfel eliminată gratuitatea jurisdicțiilor administrative. Pentru toate aceste argumente, consideră că prevederile art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 sunt neconstituționale și contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (4), ale art. 135 și ale art. 148 alin. (2) și (4).

11. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, referitor la pretinsa încălcare a art. 21 din Constituție, arată că această condiționare pentru accesul la justiție, prin plata cauțiunii impuse de reglementarea criticată, este instituită ca o garanție în vederea exercitării cu bună-credință a drepturilor procesuale. În acest context, precizează că se pune întrebarea cum s-ar mai garanta exercitarea cu bună-credință a drepturilor procesuale dacă s-ar ajunge la restituirea cauțiunii și în acele situații în care se constată că drepturile procesuale au fost exercitate cu rea-credință. Învederează, de altfel, că regula generală în orice proces civil este plata unei taxe de timbru, care nu mai poate fi recuperată de partea care a pierdut procesul, în condiții chiar mai restrictive decât cele din speță, referitoare la pierderea cauțiunii. Mai mult decât atât, având în vedere că este vorba despre un contract de achiziție publică, prin reglementarea criticată se protejează nu numai autoritatea contractantă, ci și un interes public, și, în subsidiar, însăși comunitatea care urmează să beneficieze de acel contract de achiziție publică.

12. Referitor la pretinsa încălcare a art. 16 din Constituție, reprezentantul Ministerului Public apreciază că și această critică este neîntemeiată și arată că în jurisprudența sa, exemple fiind Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019 și Decizia nr. 865 din 17 decembrie 2019, Curtea Constituțională a statuat că impunerea unei cauțiuni doar pentru una dintre părți nu contravine acestor dispoziții constituționale, opțiunea legiuitorului fiind pe deplin justificată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

13. Prin Sentința civilă nr. 4.852 din 13 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 21.590/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de IAC MANAGEMENT — S.R.L., cu sediul în București, într-o cauză civilă având ca obiect un litigiu privind achizițiile publice, în contradictoriu cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

14. Prin Decizia nr. 2.753 din 17 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 454/39/2018, **Curtea de Apel Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal a**

sesizat **Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea EUSKADI — S.R.L. cu ocazia soluționării plângerii formulate împotriva unei decizii emise de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor București.

15. Prin Decizia civilă nr. 5.985 din 7 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.407/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de TODY LABORATORIES INT — S.R.L., cu sediul în București, cu ocazia soluționării plângerii formulate împotriva unei decizii emise de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, în contradictoriu cu Spitalul Clinic Nicolae Malaxa din București.

16. Prin Sentința civilă nr. 1.562 din 8 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 45.147/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de IAC MANAGEMENT — S.R.L., cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind achizițiile publice/anulare act administrativ/obligația de a face, în contradictoriu cu Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

17. Prin Încheierea din 6 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 7.351/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea de Servicii Hidroenergetice Hidroserv — S.A., cu sediul social în București, cu prilejul soluționării plângerii formulate împotriva deciziei pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, în contradictoriu cu S.C. P.E.E.H. Hidroelectrica — S.A.

18. Prin Încheierea din 25 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.301/112/2019, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și**

funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Almatar Trans — S.R.L. într-o cauză având ca obiect un litigiu privind achizițiile publice/contestație atribuire, în contradictoriu cu Ocolul Silvic Comunal Telciu R.A.

19. Prin Încheierea din 17 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 5.075/325/2018, **Tribunalul Timiș — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta Societatea Almatar Trans — S.R.L. într-o cauză având ca obiect „*anulare licitație*”, în contradictoriu cu pârâul Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Timișoara.

20. Prin Sentința civilă nr. 1.769 din 28 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 21.145/3/2019, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamanta International Rail Transport și Construcții Căi Ferate — S.R.L., cu sediul social în București, cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect un litigiu privind achizițiile publice.

21. Prin Sentința civilă nr. 225 din 7 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 24.430/3/2019, și Sentința civilă nr. 734 din 2 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 26.824/3/2019, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de International Rail Transport și Construcții Căi Ferate — S.R.L., cu sediul social în București, cu ocazia judecării unor cauze civile având ca obiect litigii privind achizițiile publice.

22. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarele acesteia susțin că prevederile criticate contravin art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât nu sunt clare și previzibile și nici nu stabilesc la dispoziția cui trebuie constituită cauțiunea, neprecizând cu exactitate când se aplică pragurile valorice ale cauțiunii. Prevederile criticate nu stabilesc nici în ce măsură ar putea fi respinsă, total sau parțial, solicitarea de restituire a cauțiunii și nu stabilesc nici modalitatea de restituire a cauțiunii în situația în care, după constituirea acesteia, din diverse motive, nu se mai promovează contestațiile prevăzute de art. 8 sau art. 49 din Legea nr. 101/2016. Consideră că toate aceste carențe ale legii sunt de natură să creeze confuzie, astfel că persoanele interesate, pe de o parte, nu sunt în măsură să își evalueze, în mod corect, conduita în vederea respectării prevederilor legale în discuție, iar, pe de altă parte, sunt descurajate să își exercite

drepturile procesuale tocmai din cauza modalității imprecise/echivoce în care acestea au fost reglementate.

23. Se susține că prevederile criticate contravin și art. 16 din Constituție, întrucât prin instituirea cauțiunii se încalcă principiul tratamentului egal între operatorul economic și autoritatea contractantă, atât timp cât autoritatea contractantă este scutită de depunerea acestei cauțiuni, conform art. 6¹¹ alin. (9) din Legea nr. 101/2016. Se apreciază că textul de lege criticat este neconstituțional sub două aspecte, și anume: *un prim aspect* privește încălcarea principiului egalității în drepturi a participanților la procedura de atribuire, sens în care se arată că operatorii economici care îndeplinesc condițiile financiare și tehnice stabilite prin documentația de atribuire, dar care nu își permit să indisponibilizeze sume exorbitante în vederea depunerii cauțiunii, sunt puși în imposibilitatea de a-și exercita dreptul de a contesta actele autorității contractante, cu toate că acestea le-au produs o vătămare. Mai mult, operatorii economici care își desfășoară activitatea în domeniul achizițiilor publice participă la mai multe proceduri de atribuire în cursul unei anumite perioade, proceduri în care pot fi vătămăți prin actele autorității contractante. Or, în condițiile în care aceștia sunt puși să consemneze o cauțiune raportat la valoarea estimată a contractelor de achiziție publică, pentru fiecare contestație în parte, se ajunge la indisponibilizarea unor sume exorbitante, sume de care operatorii economici nu pot dispune până la restituire. Chiar dacă legiuitorul a prevăzut posibilitatea restituirii cauțiunii consemnate, durata soluționării cererii de restituire conduce la imposibilitatea operatorului economic de a beneficia de sumele consemnate, care sunt necesare desfășurării activității sale. Așa fiind, tratamentul inegal al operatorilor economici provine din faptul că, pentru situații identice, se aplică un tratament diferit și discriminatoriu, în funcție de puterea financiară a operatorului economic, principiul egalității fiind încălcat prin crearea unui regim privilegiat pentru operatorii economici care dispun de resurse financiare substanțiale. *Cel de-al doilea aspect* care implică neconstituționalitatea reglementării criticate constă în plasarea autorității contractante pe un plan superior operatorului economic, aceasta fiind scutită de la plata cauțiunii.

24. În opinia autoarelor excepției, neconstituționalitatea art. 6¹¹ din Legea nr. 101/2016 este evidentă și prin prisma încălcării Convenției Europene a Drepturilor Omului și a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, din perspectiva priorității acordate acestora de către art. 20 din Constituție, instrumentele internaționale menționate ocrotind dreptul la un proces echitabil și accesul efectiv la justiție, cu atât mai mult cu cât în situația de față este vorba despre o ingerință disproporționată cu privire la acest drept, realizată prin norme lipsite de predictibilitate. Apreciază, astfel, că prevederile criticate contravin art. 21 alin. (1)–(3) din Constituție, prin impunerea unei cauțiuni într-un quantum exorbitant, permițând accesul la justiție doar celor care dispun de resurse financiare importante, posibilitatea persoanei vătămate de a contesta actele autorității contractante fiind iluzorie și doar la îndemâna marilor participanți la procedurile de atribuire, care își permit să depună cauțiuni într-un quantum exorbitant, creându-se astfel un tratament diferențiat și discriminatoriu, în funcție de resursele bănești de care dispun contestatorii. Se susține, astfel, că liberul acces la justiție nu este efectiv și eficient, fiind un drept stabilit aleatoriu, în funcție de disponibilitățile bănești ale operatorilor economici, iar în situația în care se stabilesc cauțiuni exorbitante, care depășesc cu mult cheltuielile, limitarea acestui drept nu mai are caracter de proporționalitate.

25. Se consideră, de asemenea, că se aduce atingere și dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Constituție, întrucât reglementarea cauțiunii încalcă cerința accesului gratuit la jurisdicțiile speciale administrative, rezultând astfel o nesocotire *in extenso* a accesului liber la justiție, ca și componentă a dreptului la un proces echitabil. Arată că potrivit art. 21 alin. (4) din Constituție, jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite, or, prin prevederile de lege criticate, care stabilesc în sarcina contestatorului obligativitatea achitării unei cauțiuni fără a fi cazul suspendării procedurii și fără a menționa vreo situație în care această cauțiune ar putea fi restituită, se aduce atingere acestei norme constituționale. În acest context invocă Decizia Curții Constituționale nr. 5 din 15 ianuarie 2015, prin care instanța de contencios constituțional a statuat că prevederile art. 27¹² alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de servicii, care prevăd reținerea necondiționată a garanției de bună conduită în cazul respingerii contestației/cererii/plângerii, sunt neconstituționale, fiind îngreunat accesul liber la justiție. Se susține că atât prin quantum, cât și prin configurarea sa juridică, cauțiunea este de natură a impieta grav asupra drepturilor operatorilor economici la un remediu efectiv împotriva actelor autorităților contractante, cu atât mai mult cu cât este aplicabilă și pentru cazul în care nu se solicită suspendarea procedurii, iar în acest context învederează faptul că liberul acces la justiție este consacrat ca drept cetățenesc fundamental atât prin Constituția României, cât și prin art. 10 din Declarația universală a drepturilor omului și prin art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

26. În susținerea criticilor formulate, autoarele excepției fac referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a instanțelor judecătorești naționale, dar și la doctrina relevantă în domeniu și arată că instanța europeană nu a exclus niciodată faptul că interesul bunei administrări a justiției poate justifica impunerea unor restricții financiare privind accesul unei persoane la un tribunal, însă tot Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susținut că este obligatorie „analiza fiecărui caz particular”, respectiv este obligatorie o analiză a tuturor circumstanțelor cauzei în funcție de anumite criterii. Așa fiind, apreciază că prevederile criticate sunt neconstituționale, fiind incomplete și restrictive, astfel că atât Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, cât și instanțele judecătorești vor respinge absolut toate contestațiile care nu sunt însoțite de dovada depunerii cauțiunii, fără a analiza existența unor cazuri particulare, în funcție de anumite criterii minimale, ca, de exemplu: quantumul cauțiunii, veniturile părții, scopul impunerii taxei, stadiul procedurii etc., și, mai mult decât atât, normele de lege criticate nu prevăd nicio mențiune referitoare la modalitatea de restituire a cauțiunii. În fine, în contextul argumentelor de mai sus, se susține și contrarietatea prevederilor criticate față de dispozițiile constituționale ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) și celor ale art. 148 alin. (2) și (4).

27. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.195D/2018, apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

28. **Curtea de Apel Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.342D/2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, din moment ce accesul liber la justiție, ca de altfel orice drept fundamental, consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și

intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept și/sau a interesului public concurent. Stabilirea de către legiuitor a unor limite nu aduce nicio îngădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept, iar aceasta în condițiile în care cauțiunea prevăzută de art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este menită să asigure exercitarea corespunzătoare și neabuzivă a drepturilor procesuale, cu toate consecințele care decurg din finalitatea urmărită prin instituirea acesteia.

29. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.271D/2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța consideră că nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia jurisdicția administrativă nu este gratuită, în contextul în care cauțiunea nu se constituie ca venit la bugetul organului administrativ-jurisdicțional care soluționează contestația, ci aceasta se restituie părții care a depus-o, printr-o solicitare adresată de cel care a depus-o la foarte scurt timp de la data rămânerii definitive a hotărârii sau a încetării efectelor suspendării procedurii de atribuire. Practic, această măsură este menită să responsabilizeze contestatorii în ceea ce privește soluționarea cu celeritate a respectivelor contestații și să dea posibilitatea autorităților contractante de a achiziționa cât mai curând lucrările, serviciile ori produsele de care au nevoie. Referitor la încălcarea accesului la justiție, instanța invocă jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) din cauzele conexe C-439/14 și C-488/14 și arată că scopul instituirii cauțiunii îl reprezintă combaterea exercitării abuzive a căilor de atac, ce corespunde unui obiectiv de interes general. Instanța mai reține că din punctul de vedere al obiectivului urmărit, situația cauțiunii reglementată de art. 611 din Legea nr. 101/2016 este similară cu cea a garanției de bună conduită reglementată de reglementarea anterioară cuprinsă în art. 271¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006. În ceea ce privește proporționalitatea, chiar dacă în legea actuală cauțiunea este mai mare decât garanția de bună conduită analizată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea din cauzele C-439/14 și C-488/14, totuși, ea se încadrează în procentul de 2% apreciat de CJUE ca fiind un quantum ce nu este de natură să facă practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de ordinea juridică a Uniunii în materie de achiziții publice (a se vedea în acest sens Hotărârea CJUE din 6 octombrie 2015 pronunțată în Cauza C-61-14).

30. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 674D/2019, apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, referitor la susținerea privind încălcarea principiului egalității în drepturi dintre participanții la procedura de achiziție și autoritatea contractantă, instanța invocă Decizia Curții Constituționale nr. 721 din 29 octombrie 2015. De asemenea, apreciază ca fiind neîntemeiată și critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), context în care face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 221 din 21 aprilie 2005. Instanța are în vedere și nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, prin care s-a introdus art. 61¹ în corpul Legii nr. 101/2016, dispoziție prin intermediul căreia s-a urmărit o mai bună corelare cu legislația europeană în domeniul achizițiilor publice, având în vedere necesitatea adoptării unor măsuri pentru perfecționarea și flexibilizarea sistemului achizițiilor publice, în caz contrar existând riscul diminuării gradului de cheltuire a fondurilor alocate, inclusiv a fondurilor europene, consecința cea

mai gravă în acest caz reprezentând-o amânarea/întârzierea implementării unor proiecte de investiții majore, cu impact social și economic la nivel național sau local. Instanța reține că dispozițiile criticate reglementează reguli procedurale specifice cu privire la judecarea contestației în materia achizițiilor publice, fără a putea susține că acestea instituie o îngădire a dreptului de acces liber la justiție, fiind menite să asigure exercitarea corespunzătoare și neabuzivă a drepturilor procesuale, cu toate consecințele procesuale care decurg din finalitatea urmărită prin instituirea cauțiunii.

31. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 680D/2019, susține că opinia instanței cu privire la excepția de neconstituționalitate este obligatorie raportat la prevederile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate a fost invocată din oficiu, de către instanță, iar în celelalte ipoteze, și anume atunci când titularul excepției este una dintre părțile litigante, instanța de judecată are opțiunea de a prezenta o opinie. Așa fiind, în cauza de față, instanța se limitează doar la justificarea admisibilității sesizării Curții Constituționale în raport cu prevederile art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată.

32. Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.892D/2019, apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

33. Tribunalul Timiș — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.444D/2019, apreciază că reglementarea criticată din Legea nr. 101/2016 nu contravine normelor constituționale invocate.

34. Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul Curții Constituționale nr. 99D/2020, apreciază că art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este constituțional. În acest sens, instanța reține că instituirea obligației de plată a cauțiunii în vederea soluționării contestației are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru autoritatea contractantă, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii atribuirii contractului, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către contestatori. În aceste condiții, instanța apreciază că nu se poate reține încălcarea dreptului de acces la justiție garantat de art. 21 din Constituție. Totodată, faptul că autoritatea contractantă este scutită de depunerea cauțiunii nu înseamnă că este încălcat principiul tratamentului egal dintre operatorul economic și autoritatea contractantă, din moment ce situațiile celor două entități sunt diferite, justificându-se astfel aplicarea unui alt tratament autorității contractante. Aplicarea aceluiași tratament se justifică în cazul existenței unor situații identice, și nu în cazul unor situații diferite.

35. Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele Curții Constituționale nr. 567D/2020 și nr. 705D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care precizează că accesul la justiție nu presupune gratuitatea actului de justiție și nici, implicit, realizarea unor drepturi pe cale judecătorească în mod gratuit. Instanța susține că dispozițiile legale criticate nu blochează dreptul de acces la justiție, ci instituie un mecanism de apărare împotriva unor cereri șicanatorii care ar putea întârzia sau chiar bloca derularea procedurii. De altfel, prin faptul că se dă posibilitatea restituirii cauțiunii apare evidentă rațiunea legiuitorului de a stabili această cauțiune pentru descurajarea altor cereri formulate cu alte scopuri decât cele pentru care s-a

reglementat procedura de soluționare a contestațiilor privind achizițiile publice. Prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge.

36. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

37. **Guvernul**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 567D/2020, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (4) arată că, în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant că liberul acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări. Așadar, stabilirea unei condiționări, prin instituirea unei cauțiuni, nu încalcă art. 21 din Constituție, având în vedere necesitatea fluidizării procedurii de atribuire a contractelor de achiziții publice și protejării autorităților contractante împotriva depunerii unor contestații abuzive care tind să modifice scopul pentru care au fost instituite căile de atac în domeniul achizițiilor publice.

38. De asemenea, referitor la critica privind pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și ale art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, Guvernul invocă Decizia Curții Constituționale nr. 501/2019, prin care s-a reținut că „*dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. Așadar, Curtea constată că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, descurajarea cererilor nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Astfel, aceste obiective urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim.*”

39. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile avocatului și ale consilierilor juridici prezenți, înscrisurile depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

40. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

41. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 4 iunie 2018. Prevederile criticate au următorul conținut: „(1) *Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sau art. 49, sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie în prealabil o cauțiune stabilită după cum urmează:*

a) *2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei;*

b) *2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 88.000 lei;*

c) *2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei;*

d) *2% din valoarea stabilită a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 880.000 lei.*

(2) *În cazul unei proceduri de atribuire a acordului-cadru, prevederile alin. (1) se raportează la valoarea estimată a celui mai mare contract subsecvent ce se intenționează a se atribui în baza acordului-cadru respectiv.*

(3) *În cazul în care contestația a fost respinsă de către Consiliu, persoana care se consideră vătămată care utilizează calea de atac în condițiile art. 29 sau art. 51 alin. (3), după caz, nu trebuie să constituie o cauțiune suplimentară.*

(4) *În cazul în care calea de atac reglementată de art. 29 sau art. 51 alin. (3) este utilizată de o altă persoană decât cea care a constituit cauțiunea conform alin. (1), pentru soluționarea plângerii sau recursului, după caz, trebuie constituită în prealabil o cauțiune egală cu 50% din cauțiunea prevăzută la alin. (1).*

(5) *Cauțiunea depusă se restituie, la cerere, după soluționarea prin hotărâre definitivă a plângerii, respectiv după încetarea efectelor suspendării procedurii de atribuire și/sau a executării contractului.*

(6) Cauțiunea se restituie celui care a depus-o, nu mai devreme de 30 de zile de la data rămânării definitive a hotărârii sau, după caz, de la data încetării efectelor suspendării procedurii de atribuire și/sau a executării contractului.

(7) Consiliul sau instanța, după caz, se pronunță asupra cererii de restituire a cauțiunii cu citarea părților, printr-o încheiere supusă numai recursului la instanța ierarhic superioară. Recursul este suspensiv de executare.

(8) În situația în care nu sunt aplicabile prevederile de la alin. (5)—(7), cauțiunea se constituie venit la bugetul de stat la împlinirea termenului de 3 ani calculat de la data la care aceasta putea fi solicitată.

(9) Sunt scutite de la depunerea cauțiunii autoritățile contractante.”

42. Autoarele excepției de neconstituționalitate susțin că reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (2) care prevăd că „au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile”, prin raportare la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale art. 21 care consacră accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și gratuitatea jurisdicțiilor speciale administrative, ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, precum și ale art. 148 alin. (2) și (4), care statuează că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne.

43. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 61¹ din Legea nr. 101/2016 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare celor formulate în prezentele cauze și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, în acest sens fiind Decizia nr. 501 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 24 aprilie 2020, și Decizia nr. 865 din 17 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din 27 mai 2020, decizii prin care Curtea a constatat că soluția legislativă criticată este constituțională în raport cu criticile formulate.

44. Astfel, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, din perspectiva faptului că prevederile legale criticate impun obligația constituirii garanției de bună conduită doar pentru una dintre părțile litigiului în materie de achiziție publică, și anume operatorul economic participant, nu și în sarcina autorității contractante, Curtea, prin Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 19 martie 2015, a constatat că această critică este neîntemeiată, întrucât, astfel cum rezultă din dispozițiile constituționale invocate, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create. Principiul egalității în drepturi prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa fiind, nu se poate vorbi despre încălcarea principiului egalității decât

atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. De altfel, o eventuală comparație între contestator și autoritatea contractantă nici nu s-ar putea susține, câtă vreme garanția de bună conduită a fost instituită tocmai pentru a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător al participantului la procedură, respectiv al contestatorului.

45. Curtea a constatat că este neîntemeiată și critica privind încălcarea dispozițiilor art. 21 din Constituție și a reținut că accesul liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate, iar nu faptul că acest acces nu poate fi supus niciunei condiționări, competența de a stabili regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești revenindu-i legiuitorului, prevederile criticate fiind o aplicare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 126 alin. (2), potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. Așa fiind, Curtea a constatat că cele reținute în Decizia nr. 5 din 15 ianuarie 2015, precitată, și în Decizia nr. 750 din 4 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2016, referitor la prevederi din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, care instituiau o garanție de bună conduită, sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în privința prevederilor Legii nr. 101/2016, criticate din aceeași perspectivă. Astfel, cuantumul cauțiunii prevăzute de lege este rezonabil, legiuitorul impunând și un prag maxim până la care poate fi fixată cauțiunea, iar opțiunea acestuia este pe deplin justificată. Contractele de achiziții publice presupun, de cele mai multe ori, efectuarea de lucrări publice cu un anumit grad de complexitate. Nu orice operator economic are capacitatea logistică și financiară de a efectua aceste lucrări, mai ales că, de cele mai multe ori, mecanismul de efectuare a lucrărilor presupune investiții inițiale ale operatorului economic ce sunt decontate ulterior de stat. Așadar, operatorii economici nu se află în aceeași situație juridică, ei neavând toți aceeași capacitate economică de realizare a obiectivelor vizate de contractele de achiziții publice. Or, dinamica raporturilor juridice existente în domeniul achizițiilor publice demonstrează că intervenția legiuitorului era necesară, în condițiile în care drepturile procesuale au fost exercitate frecvent cu rea-credință de către operatori economici care nu aveau capacitatea efectivă de a-și executa obligațiile ce rezultau din încheierea contractelor de achiziții publice. Interesul național impune ca statul să poată realiza cu celeritate obiectivele propuse în vederea îmbunătățirii vieții cetățenilor săi, cu respectarea, bineînțeles, a drepturilor și a intereselor legitime ale eventualilor participanți la procedurile de achiziție publică. Curtea a subliniat că prin instituirea cauțiunii legiuitorul a urmărit, pe de o parte, să descurajeze cererile nefundamentate sau exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale, iar, pe de altă parte, să constituie o garanție destinată acoperirii eventualelor pagube ce ar putea fi produse părții împotriva căreia se cere luarea unor măsuri, în condițiile în care cererea celui ce plătește cauțiunea se respinge. Instanța de contencios constituțional a reținut că obiectivele urmărite prin adoptarea de către legiuitor a măsurii criticate se circumscriu unui scop legitim și că instituirea acestei obligații de consemnare a cauțiunii reprezintă o măsură legislativă adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între cerințele de interes general protejate de legiuitor — prevenirea exercitării cu rea-credință a

drepturilor procesuale — și interesul individual al justițiabilului de a avea acces efectiv la instanță în vederea folosirii mijloacelor procedurale puse la dispoziția sa (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 558 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 897 din 10 decembrie 2014).

46. Referitor la critica raportată la art. 21 alin. (4) din Constituție, Curtea a constatat că nu sunt încălcate normele menționate, întrucât cauțiunea este restituită contestatorului, indiferent de situație, caracterul gratuit al procedurii administrativ-jurisdicționale continuând să subziste și în prezent.

47. Referitor la susținerile privind încălcarea dispozițiilor art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție, Curtea a subliniat că statul are obligația să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național, aplicarea politicilor de dezvoltare regională în concordanță cu obiectivele Uniunii Europene. Însă funcționarea economiei de piață și aplicarea principiilor care îi sunt proprii nu exclud, ci, dimpotrivă, presupun stabilirea și respectarea anumitor reguli de natură să îi protejeze pe toți participanții la circuitul economic (a se vedea Decizia nr. 211 din 4 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 8 iunie 2004).

48. Cât privește invocarea art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea europeană, având în vedere dinamica legislativă în materia achizițiilor publice, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii a fost abrogată prin art. 238 lit. a) din capitolul VIII din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice. De asemenea, Curtea a observat că în materia achizițiilor publice legiuitorul european a adoptat trei acte normative, îmbrăcând forma juridică a directivelor, al căror obiect de reglementare a fost stabilit după cum urmează: Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune; Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE; Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 94 din 28 martie 2014. În acest context, ca urmare a obligațiilor ce decurg din calitatea României de membru al Uniunii Europene și având în vedere că, începând cu 18 aprilie 2016, toate statele membre ale Uniunii Europene aveau obligația să transpună noul cadru legal în materia achizițiilor publice, sectoriale sau a concesiunilor de lucrări și a concesiunilor de servicii, legiuitorul național a implementat aceste acte normative europene prin intermediul a patru acte normative distincte, emise la nivel de lege, respectiv: Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 23 mai 2016; Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 23 mai 2016; Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 392 din 23 mai 2016; și Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016. Instanța de contencios constituțional a observat, de altfel, că la nivel european, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a avut ocazia să se pronunțe cu privire la compatibilitatea dintre legislația Uniunii Europene și prevederile referitoare la instituirea unei garanții de bună conduită, iar prin Hotărârea din 15 septembrie 2016, pronunțată în cauzele C-439/14 și C-488/14, *S.C. Star Storage — S.A. împotriva Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14)* și *S.C. Max Boegl România — S.R.L., S.C. UTI Grup — S.A., Astaldi Sp.A., S.C. Construcții Napoca — S.A. împotriva R.A. Aeroportul Oradea, S.C. Porr Construct — S.R.L., Teerag-Asdag Aktiengesellschaft, S.C. Col-Air Trading — S.R.L., AVZI — S.A., Trameco — S.A., Iamsat Muntenia — S.A. (C-488/14)*, a statuat că art. 1 alin. (1)—(3) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, și art. 1 alin. (1)—(3) din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE, citite în lumina art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiile principale, care condiționează admisibilitatea oricărei căi de atac împotriva unui act al autorității contractante de obligația reclamantului de a constitui garanția de bună conduită pe care o prevede în beneficiul autorității contractante, din moment ce această garanție trebuie să îi fie restituită reclamantului indiferent de soluția pronunțată în calea de atac.

49. Așadar, în acord cu legislația europeană în materie, legiuitorul național a reglementat distinct procedura de urmat cu privire la remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, cu scopul de a asigura la nivel național mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor.

50. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

51. Raportat la considerentele mai sus reținute, Curtea apreciază că prevederile criticate din Legea nr. 101/2016 sunt redactate cu suficientă precizie și claritate, de natură să permită destinatarilor să își conformeze conduita și să înțeleagă consecințele ce decurg din nerespectarea normelor prescise. Prin urmare, nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la exigențele de calitate a legii.

52. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de IAC MANAGEMENT — S.R.L., cu sediul în București, în dosarele nr. 21.590/3/2018 și nr. 45.147/3/2018 ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea EUSKADI — S.R.L. în Dosarul nr. 454/39/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, de TODAY LABORATORIES INT — S.R.L., cu sediul în București, în Dosarul nr. 7.407/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea de Servicii Hidroenergetice Hidroserv — S.A., cu sediul social în București, în Dosarul nr. 7.351/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea Almatar Trans — S.R.L. în Dosarul nr. 1.301/112/2019 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și în Dosarul nr. 5.075/325/2018 al Tribunalului Timiș — Secția contencios administrativ și fiscal și de International Rail Transport și Construcții Căi Ferate — S.R.L., cu sediul social în București, în Dosarul nr. 21.145/3/2019 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și în dosarele nr. 24.430/3/2019 și nr. 26.824/3/2019 ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 611 din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Timiș — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 aprilie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României, pentru anul 2020, necesare funcționării Secretariatului Organismului de Coordonare al Acordului multilateral al autorităților competente privind schimbul de rapoarte pentru fiecare țară în parte

Având în vedere dispozițiile articolului unic din Hotărârea Guvernului nr. 387/2018 pentru aprobarea Acordului multilateral al autorităților competente privind schimbul de rapoarte pentru fiecare țară în parte, semnat la București la 19 decembrie 2017, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă plata contribuției financiare voluntare a României, pentru anul 2020, în vederea finanțării Secretariatului Organismului de Coordonare al Acordului multilateral al autorităților competente privind schimbul de rapoarte pentru fiecare țară în parte, inițiat de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, în limita echivalentului în lei al sumei totale de 1.033,65 euro/an.

(2) Suma necesară plății contribuției financiare voluntare a României prevăzute la alin. (1) se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Finanțelor pentru anul 2021.

(3) Echivalentul în lei al sumei prevăzute la alin. (1) se calculează pe baza cursului oficial de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României la data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 22 octombrie 2021.
Nr. 1.139.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind plata unei contribuții financiare voluntare a României
la bugetul Comunității Democrațiilor (CoD)**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata unei contribuții financiare voluntare a României la bugetul Comunității Democrațiilor (CoD), reprezentând echivalentul în lei al sumei de 50.000 euro.

Art. 2. — Contravaloarea în lei a contribuției financiare voluntare se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Externe,

pentru anul 2021, capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 55 „Alte transferuri”.

Art. 3. — Echivalentul în lei al contribuției financiare voluntare se calculează pe baza cursului oficial de schimb leu—euro al Băncii Naționale a României, valabil la data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

București, 22 octombrie 2021.
Nr. 1.149.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind plata contribuției financiare restante pentru anul 2018 și plata parțială a primei tranșe
a facturii pentru anul 2019 a României la programele opționale ale Agenției Spațiale Europene (ESA)**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (3) din Legea nr. 262/2011 pentru ratificarea Acordului dintre România și Agenția Spațială Europeană (ESA) privind aderarea României la Convenția pentru înființarea Agenției Spațiale Europene și termenii și condițiile aferente, semnat la București la 20 ianuarie 2011, pentru aderarea României la Convenția pentru înființarea Agenției Spațiale Europene, semnată la Paris la 30 mai 1975, pentru aderarea României la Acordul dintre statele părți la Convenția pentru înființarea Agenției Spațiale Europene și Agenția Spațială Europeană privind protecția și schimbul de informații clasificate, semnat la Paris la 19 august 2002,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata sumei de 187.000.000 lei, reprezentând plata contribuției financiare restante pentru anul 2018 și plata parțială a primei tranșe a facturii pentru anul 2019 din contribuția financiară restantă a României la programele opționale ale Agenției Spațiale Europene (ESA).

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1, precum și cheltuielile aferente acestei plăți se asigură din bugetul aprobat pentru anul 2021 al Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, capitolul 53.01 „Cercetare fundamentală și cercetare-dezvoltare”, titlul 55 „Alte transferuri”.

PRIM-MINISTRU
FLORIN-VASILE CÎȚU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
p. Ministrul cercetării, inovării și digitalizării, interimar,
Iulian-Vasile Popescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Dan Vilceanu

București, 22 octombrie 2021.
Nr. 1.150.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunilor privind conținutul documentațiilor pentru avizarea metodelor de exploatare cadru în mine și cariere/balastiere

Văzând Referatul Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere, înregistrat cu nr. 400.810 din 11.08.2021,

în temeiul art. 55 alin. (1) lit. l) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 2 lit. i) și ale art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunile privind conținutul documentațiilor pentru avizarea metodelor de exploatare cadru în mine și cariere/balastiere, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 187/2002 pentru aprobarea Criteriilor privind conținutul documentațiilor pentru metodele de exploatare cadru în mine și cariere/balastiere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 14 noiembrie 2002.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Daniel Grigoriu-Norocel

București, 5 octombrie 2021.
Nr. 192.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind conținutul documentațiilor pentru avizarea metodelor de exploatare cadru în mine și cariere/balastiere

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 14—20, 28 și 30 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 lit. i) și art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare, documentațiile tehnice și economice privind exploatarea substanțelor minerale utile se avizează de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale, inclusiv documentațiile privind metodele de exploatare cadru.

Art. 2. — (1) Metodele de exploatare anexate la planul de dezvoltare a exploatării de către titularul licenței, conform obligației prevăzute în Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și în normele de aplicare a acesteia, aflate în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a actului normativ de aprobare a licenței, pot fi elaborate de către persoane juridice înregistrate conform legii, specializate și atestate de către autoritatea competentă pentru întocmirea documentațiilor și/sau pentru execuția lucrărilor de cercetare geologică, de exploatare a resurselor minerale și de expertizare. Întocmirea documentațiilor tehnico-economice și expertizele aferente activităților miniere se pot efectua și de către persoanele fizice atestate de către autoritatea competentă, conform legii, pentru întocmirea documentațiilor și/sau execuția lucrărilor de cercetare geologică și de expertizare, metodele de exploatare cadru reprezentând proiecte de execuție pentru diferite situații și tipuri de zăcăminte.

(2) Metodele de exploatare cadru se elaborează conform criteriilor prevăzute la art. 3 și 4 și se modifică urmând regimul juridic procedural prevăzut la art. 5 în următoarele cazuri:

a) în cazul modificării metodei de exploatare prezentate în Planul de dezvoltare a exploatării;

b) în cazul licențelor în curs de aprobare, așa cum sunt definite în Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Metoda de exploatare cadru pentru activități de exploatare în subteran va cuprinde, în principal, următoarele:

a) domeniul de aplicare în funcție de substanța utilă, înclinarea și grosimea acesteia, precum și de rocile din acoperișul (direct și principal) și din culcușul zăcămintului;

b) metoda de exploatare cadru în ansamblu, inclusiv lucrările de pregătire, sensul de avansare, delimitarea panoului de exploatare, astfel încât să se asigure un grad de recuperare a rezervelor cât mai mare și diluții minime;

c) exploatarea în avans sau în retragere, cu executarea anticipată sau concomitentă a lucrărilor de pregătire a panoului, respectiv ascendent sau descendent, cu înmagazinare, cu banc subminat (dimensiunile consolei), pentru obținerea unor indicatori tehnico-economici corespunzători;

d) extragerea zăcămintului într-o felie sau împărțirea în felii, decalajul dintre acestea etc.;

e) la exploatarea zăcămintelor de sare gemă metoda-cadru va trebui să țină seama, pe baza calculelor de rezistență, respectiv a simulărilor de laborator, atât pentru extragerea sării în stare solidă, cât și în soluție sau mixt (continuarea exploatării

în soluție sub ultimul etaj al salinei), de asigurarea stabilității și a condițiilor de securitate a muncii și a zăcămintului pentru întreaga/întregul salină/câmp de sonde. Din aceste considerente, deși lucrările de deschidere nu fac parte din metoda de exploatare, este necesar să se țină seama și de acestea, ele intrând în interacțiune cu toate celelalte lucrări și putând afecta stabilitatea întregului sistem;

f) la lucrările de deschidere aeraj, construcții speciale, colectarea și evacuarea apelor din salină se vor prevedea modul de executare, poziționarea în spațiu, dimensiunile, sistemele de susținere și impermeabilizarea lor (atunci când este cazul), pilierii ce vor trebui instituți pentru protecția acestora, precum și a celorlalte lucrări, rezervele imobilizate și eventualele posibilități de recuperare a lor;

g) executarea forajelor — în cazul zăcămintelor de sare ce se exploatează în soluție — metoda de săpare, utilajele folosite, fluidul de foraj, adâncimea, înclinarea, construcția și echiparea sondelor, respectiv a pilierilor de ancoraj, numărul forajelor, dispunerea în spațiu și distanța dintre acestea etc.;

h) lucrări miniere de pregătire;

i) lucrările de pregătire specifice metodelor de exploatare cadru (galerii, suitori, preabataje, plan înclinat etc.), modul, utilajele și materialele folosite pentru executarea și susținerea acestora, pilierii de protecție ce trebuie instituți pentru protecția lor, durata de menținere în funcțiune, iar după ce lucrările respective nu mai sunt necesare, dacă rezervele blocate în pilierii lor pot fi recuperate și în ce proporție; impactul asupra protecției zăcămintului și a mediului, măsurile ce se vor lua pentru evitarea, respectiv limitarea și înlăturarea efectelor negative;

j) metoda de abatere (cu explozivi, mecanică etc.), utilajele folosite (perforatoare, combine de tăiere și încărcare, pluguri etc.), dimensiunile fâșiei de avansare;

k) modul de susținere a abatajului (mecanic, în metal, în lemn, mixt);

l) încărcarea și transportul materialului util din abataj până la căile principale de transport;

m) modul de dirijare a acoperișului (surparea rocilor din tavan, liberă sau provocată, pasul de surpare, lăsarea lină a acoperișului) sau de rambleiere (manual, hidraulic, pneumatic, înnămolire), gradul de umplere a golului excavat, metode combinate etc.;

n) măsurile și lucrările ce se vor executa pentru prevenirea focurilor endogene (focurile de mină), în cazul zăcămintelor autoinflamabile, al erupțiilor de gaze, prafului de cărbuni sau al apelor cantonate în acoperișul și/sau culcușul zăcămintului;

o) aerajul zonei: sub depresiunea generală a minei, aspirant, refalut sau mixt;

p) sistemul de colectare și evacuare a apelor din panou sau, după caz, lucrările de asecare;

q) la zăcămintele de sare gemă care se exploatează în subteran se vor arăta în ce constau lucrările de pregătire, dimensiunile, modul, utilajele și materialele folosite pentru executarea și susținerea acestora (atunci când este cazul), precum și situațiile în care acestea este necesar să fie impermeabilizate sau altfel protejate contra acțiunii apelor; durata de menținere în funcțiune, iar după ce lucrările respective nu mai sunt necesare, dacă rezervele blocate în pilierii acestora pot fi recuperate și în ce proporție; impactul asupra protecției zăcămintului și a mediului; măsurile ce se vor lua pentru evitarea, respectiv limitarea și înlăturarea efectelor negative;

r) lucrările de pregătire la zăcămintele de sare exploatare în soluție constau în amorsarea sondelor prin care se va realiza dizolvarea sării (la talpa forajului), până la atingerea diametrului proiectat al sondei pentru exploatare, respectiv concentrația prevăzută pentru saramura extrasă. De asemenea, se vor arăta modul de circulație a saramurii și a apei, utilajele folosite și

momentul când amorsarea se va considera terminată și se va trece la exploatarea propriu-zisă a sării, măsurile ce trebuie luate pentru ca amorsarea să se facă cu respectarea strictă a parametrilor din proiect;

s) la exploatarea zăcămintelor de sare gemă în stare solidă se vor da pe baza calculelor/simulărilor de laborator dimensiunile și forma camerelor de exploatare, numărul maxim de etaje posibil de exploatat, metodele de abatere folosite (cu explozivi, mecanice etc.), utilajele și traseele prevăzute pentru transportul sării, aerajul general și parțial al salinei, măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea pătrunderii apelor în salină, eventuale lucrări de impermeabilizare. O atenție deosebită se va acorda pilierilor intercamerali (forma geometrică, dimensiunile, verticalitatea, corelația și cu pilierii din etajele superioare, respectiv inferioare), celor de plafon/vatră (grosime, uniformitate, orizontalitate etc.), pilierilor marginali, de la acoperișul și culcușul zăcămintului. Modul și perioadele de urmărire a fenomenului de exfoliere a sării, cât afectează rezistența pilierilor și ce măsuri se iau pentru combaterea/limitarea acestuia;

t) la exploatarea zăcămintelor de sare în soluție se vor arăta modul de extragere a saramurii (continuu sau în trepte), presiunea folosită, concentrația saramurii extrase, metodele folosite pentru asigurarea dimensiunilor proiectate pentru realizarea dimensiunilor cilindrului de dizolvare a sării, aparatura folosită și perioadele la care se vor verifica forma și dimensiunile golului rămas în urma dizolvării, precum și măsurile ce se vor lua pentru respectarea prevederilor din proiect. De asemenea, ținându-se seama de structura sării, se va specifica modul în care va trebui condusă extragerea sării, astfel încât să se evite străpungerea pilierilor dintre sonde, respectiv intercomunicarea dintre acestea, precum și formarea de goluri subterane necontrolate sau apariția saramurii la suprafață, în locuri nedorite;

u) atât în cazul exploatării sării geme în stare solidă, cât și în soluție (mixt) se va urmări în permanență, prin metode specifice, influența extragerii sării asupra suprafeței și/sau a zonelor învecinate;

v) evaluarea indicatorilor tehnico-economici (capacitate de producție, productivitatea muncii, pierderi de exploatare, diluție, gradul de recuperare a rezervelor, produsele miniere obținute și calitatea acestora, cheltuielile de exploatare etc.).

(2) Documentația pentru metoda de exploatare cadru pentru activități de exploatare în subteran va cuprinde anexe grafice, realizate la scară adecvată (1:1000; 1:500; 1:200; 1:100; 1:50 etc.), privind:

a) metoda de exploatare cadru în ansamblu, inclusiv lucrările de pregătire, sensul de avansare, extragerea zăcămintului într-o felie sau împărțirea în felii, decalajul dintre acestea, exploatarea sării geme în stare solidă sau în soluție etc.;

b) poziționarea lucrărilor de pregătire: în zăcămint (util + steril) și/sau în culcușul, acoperișul acestuia, elementele geometrice de construcție, cotele, modul și tipul de susținere, iar în cazul zăcămintelor de sare exploatare în soluție, numărul forajelor, dispunerea în spațiu, distanța dintre acestea, fazele succesive de atingere a diametrului final al cilindrului de exploatare;

c) detalii privind executarea feliilor, direcția de avansare a lor, dimensiunile acestora, modul și tipul de susținere;

d) metoda de abatere cu explozivi (schema de pușcare, lungimea găurilor, poziționarea explozivilor etc.), mecanic (dimensiunile fâșiilor), combinate, hidraulice etc.;

e) schema de susținere a abatajului în diferitele faze de lucru, inclusiv de dirijare a acoperișului, complexe mecanizate, stâlpi și grinzi (metalice, din lemn etc.), fără susținere, lăsarea lină a acoperișului etc.;

f) schema de dirijare a acoperișului (direct și principal), de rambleiere, precum și de aeraj din panoul aflat în exploatare, inclusiv din abataj;

g) căile de transport în cadrul panoului (abataj, lucrări de pregătire) a utilului, sterilului, elementelor de susținere (din abataj, lucrări de pregătire etc.), a rambleului/cenușii de termocentrală etc.; dimensiunile lucrărilor miniere respective, susținerea acestora, poziționarea căii ferate, benzilor de transport etc.;

h) marcarea pilierilor de siguranță (temporari și de lungă durată), a pierderilor de exploatare, precum și tehnologiile pentru eventuala recuperare a acestora;

i) profiluri longitudinale, transversale privind decopertarea și exploatarea zăcământului, în funcție de metoda folosită, inclusiv în cazul extragerii sării în soluție.

Art. 4. — (1) Metoda de exploatare cadru pentru activitățile miniere de exploatare în cariere/balastiere va cuprinde, în principal, următoarele:

a) domeniul de aplicare în funcție de substanța utilă, de înclinarea și grosimea acesteia, precum și de rocile din acoperișul (direct, respectiv principal) și culcușul zăcământului;

b) lucrările miniere de pregătire în funcție de morfologia terenului: decopertă (în una sau mai multe trepte) tranșee, plan înclinat pentru accesul la treapta de decopertă sau exploatare a utilului;

c) exploatarea zăcământului în una sau mai multe trepte de exploatare;

d) adâncimea limită de exploatare astfel încât să se asigure extragerea maximă a rezervelor, evitându-se imobilizarea în berme, taluzuri și diverși pilieri a unor rezerve a căror recuperare ulterioară ar deveni dificilă sau neeconomicoasă;

e) stabilirea elementelor geometrice ale carierei și treptelor (unghiurile de taluz ale treptelor și, în general, ale carierei, care să asigure stabilitatea acestora, bermele tehnologice și de siguranță ale treptelor, înălțimea lor, atât la decopertă, cât și la extragerea zăcământului), direcției și sensului de excavare a treptelor în steril și util. Aceste elemente se stabilesc pe baza studiilor geotehnice și în funcție de metodele de derocare folosite, de utilajele de excavare și de transport ce se vor utiliza;

f) precizarea elementelor supuse riscurilor, inclusiv a celor de stabilitate și a limitărilor impuse de acestea;

g) alegerea și stabilirea metodei de derocare atât a sterilului, cât și a utilului (în funcție de caracteristicile geominere ale acestora) cu explozivi (camere sau găuri de minare), mecanic etc.;

h) utilajele de excavare, încărcare și de transport (cu evidențierea caracteristicilor tehnice ale acestora);

i) exploatarea selectivă a utilului de steril prin împărțirea în subtrepțe sau chiar într-o singură treaptă;

j) depunerea sterilului în halda exterioară sau interioară și stabilirea distanței minime dintre baza haldei interioare și frontul în util;

k) evaluarea indicatorilor tehnico-economici (capacitatea de producție, productivitatea muncii, pierderile de exploatare, diluția, gradul de recuperare a rezervelor, produsele miniere obținute și calitatea acestora, cheltuielile de exploatare etc.);

l) aerajul în carieră, acolo unde este cazul (adâncime mare, dimensiuni reduse ale carierei, utilizarea de explozivi și/sau de basculante etc.);

m) sistemul de colectare și de evacuare a apelor de pe trepte și din carieră;

n) modul de excavare din albiile minore ale râurilor, lucrările miniere de pregătire (curățarea terenului de vegetație, decopertă pentru zona de mal, drumuri în balastieră, număr de trepte la decopertă, din plaje și sub nivelul apei), cu caracteristicile geometrice ale acestora, sensul de avans — dinspre aval spre amonte/de la axul râului spre mal, în fâșii longitudinale sau transversale, față de direcția/sensul de curgere a apei (lungimea, lățimea, adâncimea fâșiilor), alte variante acceptate sau impuse de organele de gospodărire a apelor, în conformitate cu legislația din domeniul apelor;

o) utilajele folosite pentru lucrările de pregătire, respectiv exploatare a nisipului și pietrișului (excavatoare, dragline, drage etc.), cu caracteristicile lor tehnice și posibilitățile de utilizare;

p) mijloacele de încărcare și transport utilizate: încărcătoare frontale, greifere, autobasculante, benzi de cauciuc, ceamuri, barje, șleपुरi, transport hidraulic etc.;

q) prevederi pentru respectarea tuturor condițiilor și interdicțiilor din acordul/autorizația de mediu și din autorizația de gospodărire a apei.

(2) Documentația pentru metoda de exploatare cadru pentru activitățile miniere de exploatare în cariere/balastiere va cuprinde anexe grafice, la scări adecvate (1:1000; 1:500; 1:200; 1:100; 1:50), privind:

a) metoda de exploatare cadru în ansamblu, inclusiv lucrările de pregătire, sensul de avansare, numărul treptelor (fâșiilor pentru exploatarea în cursurile de apă, lacuri), delimitarea panoului (blocului) de exploatare etc.;

b) detalii pentru executarea treptelor (steril, util), elemente geometrice, cote etc.;

c) detalii privind executarea fâșiilor, direcția de avansare a lor în funcție de direcția/sensul de curgere a apei;

d) poziționarea utilajelor de excavare, încărcare și transport, modul de utilizare a acestora;

e) marcarea pilierilor de siguranță (temporari și de lungă durată), a pierderilor de exploatare, precum și tehnologiile pentru eventuala recuperare a acestora;

f) profiluri longitudinale și transversale privind decopertarea și exploatarea zăcământului, în funcție de metoda folosită;

g) amplasarea haldei, dimensiunile, modul de depunere, numărul de trepte, utilajele folosite și poziționarea lor, profilurile longitudinale și transversale etc.

Art. 5. — (1) În cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b), documentația privind metoda de exploatare în subteran, respectiv în cariere/balastiere va fi prezentată Compartimentului de inspecție teritorial pentru resurse minerale unde este arondat perimetrul în cauză, împreună cu avizele și autorizațiile emise de instituțiile cu atribuții în domeniile protecției mediului, gospodăririi apelor (în cazurile în care exploatarea se efectuează în albiile apelor curgătoare, ale lacurilor sau sub nivelul hidrostatic, când acesta este afectat), sănătății și securității în muncă, iar pentru companiile și societățile naționale miniere, cu avizul/acordul ministerului de resort, în vederea emiterii notei de constatare.

(2) Operatorul economic va înainta spre avizare Agenției Naționale pentru Resurse Minerale — Direcția generală inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere documentația în cauză, împreună cu avizele, autorizațiile și acordurile respective, însoțite de nota de constatare a compartimentului de inspecție teritorial pentru resurse minerale unde este arondat, care va cuprinde observațiile și punctul de vedere ale acestuia.

(3) Programele de exploatare care cuprind metode de exploatare cadru neavizate/neautorizate conform prezentelor instrucțiuni și nu sunt prevăzute în planul de dezvoltare al exploatării nu vor fi avizate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale — compartimentul de inspecție teritorial pentru resurse minerale.

(4) În cazul în care se vor aplica modificări ale metodei de exploatare cadru, după ce aceasta este avizată, operatorul economic va solicita Agenției Naționale pentru Resurse Minerale avizarea modificării, cu acordul Compartimentului de inspecție teritorial pentru resurse minerale la care este arondat perimetrul respectiv, metoda de exploatare cadru astfel revizuită putând fi aplicată doar după obținerea avizului din partea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor privind autorizarea pentru simplificarea determinării sumelor care fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.890/2016

Având în vedere dispozițiile art. 73 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii și ale art. 71 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii,

având în vedere Avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 741.617 din 21.09.2021, în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Normele privind autorizarea pentru simplificarea determinării sumelor care fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.890/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 5 iulie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Autorizațiile pentru simplificarea determinării sumelor care fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor se emit de Direcția Generală a Vămilelor la solicitarea persoanelor interesate, numai pentru plasarea mărfurilor, în mod repetat și în baza aceluiași condiții contractuale, sub regim vamal de punere în liberă circulație.

(2) Transmiterea și prelucrarea cererilor, precum și emiterea și gestionarea ulterioară a autorizațiilor, respectiv modificarea, revocarea, anularea și suspendarea acestora, se efectuează prin utilizarea Sistemului de decizii vamale, dezvoltat la nivelul Uniunii Europene și pus la dispoziția operatorilor economici și a autorităților vamale din statele membre de Comisia Europeană în conformitate cu art. 10 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii și cu cap. III din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/414 al Comisiei din 8 martie 2021 privind modalitățile tehnice pentru dezvoltarea, întreținerea și utilizarea sistemelor electronice destinate schimbului și stocării de informații în temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.”

2. La articolul 3, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Cererea de autorizare se depune de solicitant în Portalul comercianților din UE.

(2) La cerere se anexează, în format electronic, următoarele documente:

a) înscrisul care atestă împuternicirea pentru statutul de reprezentant vamal, dacă este cazul, în conformitate cu art. 19 alin. (2) din Regulamentul (UE) 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, denumit în continuare *cod*;

b) cazierul judiciar al solicitantului;

c) cazierul judiciar al angajatului (angajaților) solicitantului responsabil(i) de problemele vamale ale solicitantului;

d) cazierul judiciar al persoanei (persoanelor) responsabile de solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia;”.

3. La articolul 3 alineatul (3), după litera b) se introduc patru noi litere, literele c)—f), cu următorul cuprins:

„c) solicitantul/titularul autorizației nu înregistrează obligații fiscale restante administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării. Pentru verificarea îndeplinirii condiției, Direcția Generală a Vămilelor solicită certificat de atestare fiscală în format electronic prin intermediul aplicației informatice disponibile pe portalul INTRANET al ANAF;

d) solicitantul/titularul autorizației nu are înscrise în cazierul fiscal informații, potrivit Ordonanței Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările și completările ulterioare. Pentru verificarea îndeplinirii condiției, Direcția Generală a Vămilelor solicită certificat de cazier fiscal în format electronic prin intermediul aplicației informatice disponibile pe portalul INTRANET al ANAF;

e) solicitantul/titularul autorizației nu este în stare de insolvență, în procedură de reorganizare sau lichidare judiciară. Verificarea acestor informații se face prin consultarea informațiilor din baza de date RECOM a Oficiului Național al Registrului Comerțului;

f) în cazierul judiciar prevăzute la alin. (2) lit. b)—d) nu sunt înscrise fapte din care să rezulte că, în cursul ultimilor 3 ani, au fost comise încălcări grave sau repetate ale legislației vamale sau ale dispozițiilor fiscale în legătură cu activitatea economică, inclusiv cu activitatea economică a solicitantului.”

4. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Autorizația se emite prin Sistemul de gestionare a deciziilor vamale de către Direcția Generală a Vămilelor.”

5. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — În aplicarea prevederilor art. 23 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, titularul autorizației este obligat să informeze Direcția Generală a Vămilelor în legătură cu toate modificările intervenite asupra elementelor care sunt de natură să afecteze menținerea și conținutul autorizației, prin intermediul Portalului comercianților din U.E.”

6. Articolul 9 se abrogă.

7. Anexa se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Mirela Călugăreanu

București, 30 septembrie 2021.

Nr. 1.518.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 123/2017 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare al acesteia

Având în vedere prevederile art. 72 alin. (1) și art. 76 alin. (2) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 12 alin. (21) din Hotărârea Guvernului nr. 1.215/2009 privind stabilirea criteriilor și a condițiilor necesare implementării schemei de sprijin pentru promovarea cogenerării de înaltă eficiență pe baza cererii de energie termică utilă, cu modificările și completările ulterioare, ale Metodologiei de determinare și monitorizare a contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 117/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. b) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 123/2017 privind aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare al acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.023 din 22 decembrie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Se aprobă contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență la valoarea de 0,02554 lei/kWh, exclusiv TVA.”

Art. II. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2021.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 27 octombrie 2021.
Nr. 111.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

